

FOTO: Trøndelag Senter for Samtidkunst/Anna Ihle

 KUNSTEN Å SE

Til tenners gnissel

TEKST:
Gustav Borgersen,
kunsthistoriker
og kritiker

«Noen ganger kan det kanskje bli en smule uutholdelig å overvære andres skryt?»

Når man høster applaus, genierklæringer og generell suksess, er det nok etter hvert lett å ta det hele med fatning. Slik er det sikkert innenfor de fleste bransjer: Suksessmenneskene som forholder seg avmålt til applaus, lar seg liksom ikke affisere av genierklæringer og nyter sin generelle suksess med sindig ro. Dette er tross alt som forventet. De er suksesser som er blitt vant til sin egen suksesshistorie. Rosen later med tiden nærmest til å prelle av på de selvsagte genier.

Denne massive skulpturen er utformet med vinkelsliper. Fire store deler er satt sammen i hesteskoform, med forskjellige uthulninger nedover i treet, som store, taggete spor. Dette er en monumental etterligning av en såkalt bittskinne, en tann-avstøpning som brukes mot nattlig gnissing av tenner. Slikt kan som kjent slite ned tann-garden. Kunstneren bruker selv en slik og har her tatt utgangspunkt i denne lille, private gjenstanden og slipt ned noen store stykker gran så de ligner i form. Den lille demperen mot en knapt hørbar, skjult form for slitasje er blitt omgjort til en gigantisk støtdemper midt i et utstillingsrom.

Vi skal unne mennesker suksessen deres, hører man ofte. Innenfor alle bransjer. Men noen ganger kan det kanskje bli en smule uutholdelig å overvære andres skryt? Denne kunstneren overvar for noen år siden en utstillingsåpning med to mannlige kunstnere, med en svært høy stjerne i både det nasjonale og det internasjonale kunstfeltet. I åpningstalen ble ikke bare kunstnerne hyllet. Talen fremsto, for kunstneren Anna Ihle, nærmest som selvmordsforherligende. Som en overdreven hyllest til kunsten og døden, som skapte et for stort gap mellom hennes egen situasjon og den virkeligheten de to suksessfulle, mannlige utstillende kunstnerne etter sigende levde i.

Å gnisse tenner er nærmest billedlig, et uttrykk for inne-stengt frustrasjon. Uttrykket «gråt og tenners gnissel» er da også et språklig uttrykk som angir en uutholdelig dyp fortvilelse. Som kjent er misunnelse en smålig følelse. Noe en helst ikke skal gi uttrykk for. Men innenfor et kunstfelt der en på generelt grunnlag kan si at innkjøp, representasjon, visningshistorikk og kvalitetsbedømmelse i evigheter har gått i mannens favor, hvor lett og hvor riktig er det å bare stå der og bite i seg misunnelsen?

ukeadressa@adresseavisen.no

i

OM VERKET

«Bittskinne» / «Grinding»,
2,8m x 3,0m x 0,6m,
skulptur i grantre

KAN SES: Viser på utstillingen «Mathias», en samarbeidsutstilling med Idun Baltzersen, åpen 31. januar-24. februar, Trøndelag Senter for Samtidkunst, Fjordgata II, Trondheim

KUNSTNER: Anna Ihle (f. 1984)

TIDLIGERE VERKER: Anna Ihle er utdannet ved Konstfack i Stockholm og ved National Institute of Design, Ahmdabad og deltar innværende år ved Jan van Eyck-akademiet i Maastricht. Ihle undersøker i sitt kunstnerskap arbeid, både som begrep og praksis og da særlig i tilknytning til kunstfeltet og også kjønnsproblematikk. Ihle har siden 2015 jobbet sammen med Idun Baltzersen ved flere anledninger, sist på Buskerud Kunstsenter med utstillingen «UVILJE Vi vil svette. Vi vil jobbe ræva av oss. Vi vil slacke når vi vil». Ihle ble i 2018 utpekt som Årets Stavangerkunstner, og hadde høsten 2018 egen separatutstilling ved Rogaland Kunstsenter.